

Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten
t.a.v. de heer mr. P.M.Wilmink
Postbus 4152
6803 ED Arnhem

Holten, 13 april 2012

Inzake: Klachten van dhr. B.Th.Hofs en R.T.B.Hofs en mw. H.M.S.Hofs-Akkermans
Tegen dhr. mr. J.P.J.M. Naus (K 12/53) mj/am

Geachte heer Wilmink,

Inleiding

Om te beginnen stellen wij, dat de brief van stafjurist mevrouw M.H.E.Janssen d.d. 21 februari 2012 van de Raad van Toezicht de toon al heeft gezet.

In deze brief heeft mw. Janssen meteen al gesteld, dat het haar vooralsnog voorkomt, dat mr. Naus in deze niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld heeft.

Die mening is werkelijk onvoorstelbaar, gezien zijn grove schendingen alleen al met betrekking tot artikel 21 Rv. en code 4.4 van de Gedragscodes voor de Advocaten van de Europese Gemeenschap. Helemaal spraakmakend is, dat hij zoals door ons uitdrukkelijk in onze klachtenbrief d.d. 22 december 2011 is bewezen, meerdere malen het recht heeft geschonden door wetsartikelen verkeerd te interpreteren.

Ook zijn verdere handelwijze in de litigieuze zaak duidt erop, dat hij op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met de gerechtvaardigde belangen van B.Th.Hofs.

Het is aannemelijk, dat mevrouw Janssen niet de moeite heeft genomen de klachten goed te bestuderen dan wel niet in staat was de inhoud ervan helemaal te doorgronden, anders zou zij hebben begrepen, dat mr. Naus in elk geval vele onwaarheden in de procedures heeft vermeld, waarvan zij in haar brief van 21 februari 2012 zelf stelt, dat de vrijheid van de advocaat zijn begrenzing daarin vindt.

Reactie op de Inleiding van mr. Naus in zijn brief van 9 februari 2012.

De door mr. Naus in de eerste alinea van zijn brief genoemde zaken zijn onjuist en geheel in strijd met de waarheid. We verwijzen dienaangaande naar hetgeen er door ons in de klachtenbrief d.d. 22 december 2011 onder **De feiten** is gesteld.

Onze WSNP-situatie is veroorzaakt door fraude en bedrog aan de zijde van V.N.I. Enschede B.V. en haar advocaten van Poelmann van den Broek Advocaten.

Dat er niets betaald is door de beide heren Hofs is volkomen logisch en geheel terecht, daar zowel het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 ten aanzien van B.Th.Hofs als het arrest van het Hof d.d. 19 april 2011 ten aanzien van zoon R.T.B.Hofs bol staan van de juridische misslagen, motiveringsgebreken en andere fouten.

Bovendien is er in dit vonnis en dat arrest niet de bepaling opgenomen: *des dat de één betaalt, de ander zal zijn bevrijd*, hetgeen in elk geval ontmoeten had nu de dagvaarding d.d. 23 december 2003 tegen beide heren Hofs is uitgebracht. Dit verzuim alleen al zou, zo er door de voormalige vennoten van Xenon Computers V.o.faan V.N.I. betaald zou moeten worden, maken, dat dit vonnis en dat arrest niet ten uitvoer kunnen worden gelegd.

Verder is uit onze klachten overtuigend gebleken, dat mr. Naus door het verstrekken van foutieve informatie aan de rechterlijke macht ons wel degelijk nodeloze schade heeft berokkend.

Reactie op de reactie van mr. Naus op onze klachten

Klacht 1

Het is volstrekt ongeloofwaardig, gezien al het door ons gestelde onder klacht 1, dat V.N.I. mr. Naus onderbouwd heeft medegedeeld, dat de huurovereenkomst is geëindigd op 14 maart 2007. Ook al zou dat zo zijn, dan had mr. Naus als advocaat de plicht gehad rekening te houden met de hem bekende zwaarwegende feiten, met name inzake de opzeggingen van de huurovereenkomst door curator mr. Haafkes en bewindvoerder mr. Daniëls, zoals verwoord in onze klacht. Daar hoeft niets meer aan te worden toegevoegd.

Klacht 2

Het kan niet waar zijn, dat mr. Naus er als advocaat niet van op de hoogte is, dat een van rechtswege beëindiging van een huurovereenkomst na vijf jaren niet tot de mogelijkheden behoort, hetgeen zeer goed onderbouwd is uitgelegd in onze klacht.

Subsidiair en ten overvloede hebben wij er in deze klacht op gewezen, dat er ook nooit een opzegging heeft plaatsgevonden ingevolge artikel 3.3.I en 3.3.II van de Algemene Bepalingen van de Huurovereenkomst, hetgeen mr. Naus natuurlijk ook weet.

Verder verwijzen wij naar hetgeen wij in deze klacht onder d) hebben gesteld betreffende de inhoud van de dagvaarding d.d. 23 december 2003.

Klacht 3

Mr. Naus doet het voorkomen, alsof wij kritiek hebben op het feit, dat hij een eiswijziging zou hebben doorgevoerd. De klacht gaat er echter over, dat er helemaal geen sprake is geweest van een eiswijziging ingevolge artikel 130 Rv. en dat mr. Naus dat ook heel goed weet, maar misbruik heeft gemaakt van de juridische mislagen van het gerechtshof en de kantonrechter, dit met enorme gevolgen voor R.T.B.Hofs en daardoor ook voor B.Th.Hofs

Klacht 4

Mr. Naus doet het voorkomen alsof deze klacht eveneens over de “ eiswijziging” gaat, waarvan echter geen sprake is.

Deze klacht gaat in de kern over de gevolgen van het feit, dat de kantonrechter in haar vonnis d.d. 24 april 2007 heeft geoordeeld, dat R.T.B.Hofs vanaf 2 november 2002 niet meer de huurder van het pand van V.N.I. is geweest, maar daarover in haar vonnis van 19 mei 2009 ten aanzien van B.Th.Hofs plotseling anders oordeelt.

In die klacht wordt bovendien nogmaals gewezen op de opzegging van de huurovereenkomst door curator mr. Haafkes per 10 maart 2004 en de bevestiging van dat feit door zowel de kantonrechter als het Hof resp. in een vonnis d.d. 5 september 2006 en in een arrest d.d. 10 juni 2008. Van al deze feiten en de nadelige consequenties voor B.Th.Hofs door de onbegrijpelijke en foutieve move van de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 was mr. Naus vanzelfsprekend zeer goed op de hoogte.

Klacht 5

Klacht 5 ziet helemaal niet op een inhoudelijke discussie, zoals mr. Naus aangeeft, maar geeft uitgebreid aan, dat door de foutieve interpretatie door de kantonrechter van wetsartikel 6:159 BW de belangen van B.Th.Hofs zeer ernstig zijn geschaad. Ook vermeldt deze klacht, dat mr. Naus in plaats van de kantonrechter te wijzen op haar juridische misslag zelfs zo ver is gegaan om in latere processtukken eveneens de strekking van dit wetsartikel verkeerd weer te geven, waardoor hij in lijn daarmee ook de ontvangst van de juiste akten kon ontkennen. Dit alles is ontoelaatbaar en in strijd met de wet en de gedragscodes voor de advocatuur. Zeer ernstig is, dat mr. Naus zelfs in deze procedure nog durft te beweren, dat er geen sprake van is, dat de kantonrechter betreffende de interpretatie van wetsartikel 6:159 BW een juridische misslag heeft gemaakt. De daarop andersluidende stelling van mr. Naus, *dat partijen slechts een verschillende opvatting hebben over de gevolgen van de verkeerde interpretatie van dat wetsartikel en dat in rechte de mening van cliënte is gevolgd is complete onzin en onnavolgbaar*. Inzake de inhoud van wetsartikelen kan men namelijk niet spreken over een mening hebben en wanneer een rechter een verkeerde uitleg aan een wetsartikel geeft, kan dat rampzalige gevolgen hebben voor de getroffene, in dit geval B.Th.Hofs

Klacht 6

Deze klacht ziet helemaal niet op het inhoudelijke debat, zoals mr. Naus beweert. Deze klacht geeft onomstotelijk aan, dat mr. Naus de wet geweld heeft aangedaan door te stellen, dat de huurdoorbetalingsverplichtingen na ontruiming gewoon doorgaan, terwijl de wetsartikelen 7:201 lid 1 BW en 7:203 BW uitdrukkelijk het tegendeel bewijzen.

Klacht 7 en 8

Ook hier stelt mr. Naus ten onrechte, dat de kantonrechter het procesreglement niet heeft geschonden en tevens, dat er geen sprake was van een foutieve gang van zaken tijdens de comparitie van partijen. Het hoeft geen betoog, dat wij in onze klacht 7 overtuigend hebben bewezen, dat de kantonrechter het procesreglement wel degelijk heeft geschonden en dat de comparitie van partijen op vele fronten een aanfluiting was.

Wij blijven erbij, dat het te gek voor woorden is, dat mr. Naus als advocaat zijnde de kantonrechter tijdens de zitting niet heeft gewezen op het feit, dat zij om meerdere redenen ten onrechte geheel afging op het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. Mr. Naus vond het allemaal prima zo, met name omdat hij wist, dat de schandalige en beschadigende handelwijze van de kantonrechter tijdens de comparitie, waartoe mr. Naus meer dan zijn steentje heeft bijgedragen, de belangen van B.Th.Hofs ernstig zou schaden, dit ten gunste van zijn cliënte en natuurlijk ook van hemzelf.

Klacht 9

Wij blijven erbij, dat mr. Naus bij zijn Conclusie van Repliek d.d. 12 december 2008 en ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 bewust een foutieve berekening in het geding heeft gebracht, waarbij hij de boete ingevolge artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst ten onrechte op 24% samengestelde rente per jaar heeft gesteld, dit om de kantonrechter ertoe te brengen B.Th.Hofs tot een veel te hoog boetebedrag te veroordelen.

Het is volstrekt ongeloofwaardig, dat een specialist ondernemingsrecht als mr. Naus de strekking van dit artikel niet zou hebben begrepen, met name ook, nu er in het procesdossier stukken waren te vinden, waarin zijn collega's het boetebeding wel op de juiste manier hadden geïnterpreteerd.

Zeer laakbaar is het, dat hij ook tijdens de comparitiezitting de kantonrechter bleef voorhouden, dat hij als advocaat dienaangaande van de hoed en de rand wist.

Later heeft het Hof in een tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 ten aanzien van R.T.B.Hofs zijn juridische misslag erkend, hetgeen mr. Naus er echter niet van heeft weerhouden om in een memorie van grieven in het incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 ten aanzien van B.Th.Hofs te trachten het Hof over te halen de boete weer terug te brengen naar 24% samengestelde rente per jaar. Dit nota bene met verwijzing naar r.o. 2.22 van het tussenarrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr, in welke rechtsoverweging het Hof de juridische misslag met betrekking tot het boetebeding had gemaakt, maar waarop het later in zijn tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 dus is teruggekomen, hetgeen mr. Naus uiteraard bekend is.

Klacht 10

Die berekeningen hebben niets van doen met een onderdeel van het inhoudelijke debat noch met uiteenlopende standpunten, maar wel met een bewezen frauduleuze handelwijze van mr. Naus.

Ook de pogingen van mr. Naus om in de hoger beroep procedure ten aanzien van B.Th.Hofs de einddatum van de huurovereenkomst door het Hof weer op 14 maart 2007 te laten stellen zijn werkelijk bizar te noemen, dit vanwege de feitelijke en juridische omstandigheden, zoals de rechtsgeldige opzeggingen, maar ook in verband met het feit, dat hij ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 ten overstaan van de kantonrechter heeft verklaard *geen grondslag te zien voor een door Hofs sr. te betalen schadevergoeding over de periode gelegen tussen 16 september 2005, als die datum als beëindigingsdatum moet worden aangenomen*. Deze uitspraak is te vinden in r.o. 2.7 van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010.

Klacht 11

Wij blijven erbij, dat het op de weg van mr. Naus had gelegen de kantonrechter te attenderen op haar verplichting om een proces-verbaal van de zitting op te maken, dit ingevolge wetsartikel 88 Rv. lid 3.

Ook dient een advocaat ervan op de hoogte te zijn, dat dit verzuim een ernstige schending van de rechtsregels is en als gevolg van uitspraken van de Hoge Raad, die door ons in deze klacht zijn genoemd, leidt tot nietigheid van het daarna gewezen vonnis, *omdat het proces-verbaal één van de kenbronnen is van de gevoerde verweren*, aldus de Hoge Raad in één van zijn uitspraken.

Zeer laakbaar is het, dat mr. Naus ondanks deze wetenschap het niet rechtsgeldige vonnis aan B.Th.Hofs heeft betekend als zijnde een executoriale titel en de executoriale verkoop van de woning in gang heeft gezet, nog afgezien van het feit, dat er nog vele andere redenen waren om deze handelwijze als misbruik van bevoegdheid aan te merken.

Klacht 12

Mr. Naus bestrijdt de gemaakte afspraak en herkent zich niet in de weergave van het betreffende gesprek. De vraag komt dan op, waarom mr. Naus niet heeft gereageerd op de door hem ontvangen brief van B.Th.Hofs d.d. 18 mei 2010, die wij bij onze brief van 22 december 2011 als bijlage 24 hebben overgelegd, en waarin door B.Th.Hofs wordt aangekondigd, dat hij ingevolge de gemaakte afspraak een zorgvuldige berekening aan mr. Naus zal toezenden.

Het is werkelijk bizar te noemen en een regelrechte leugen, dat mr. Naus in zijn reactie op deze klacht stelt, dat hij in het betreffende telefoongesprek Hofs-Akkermans te verstaan heeft gegeven, dat ook haar zoon onverminderd een eventueel hoger beroep aan dit vonnis diende te voldoen. Het vonnis d.d. 13 april 2010 betreft immers uitsluitend en alleen B.Th.Hofs, dit zonder dat de bepaling *des dat de één betaalt de ander zal zijn bevrijd* of een bepaling met een gelijke strekking in het vonnis is opgenomen.

Klacht 13 en 14

Mr. Naus heeft nooit gereageerd op de hem door B.Th.Hofs toegezonden brief van 26 mei 2010 en de daarbij behorende berekening van dezelfde datum, die geheel was afgestemd op het vonnis d.d. 13 april 2010, ook al was B.Th.Hofs het ten gronde oneens met de inhoud daarvan. In de nadien door hem opgestarte hoger beroep procedure heeft hij liefst 52 grieven ingebracht tegen de meerdere tussenvonnissen en het eindvonnis van de kantonrechter. Bij zijn berekening was ook van belang hetgeen B.Th.Hofs in zijn ter comparitie van partijen als produkties 40 en 41 ingebrachte stukken te berde had gebracht en hetwelk noch door de kantonrechter noch door V.N.I. noch door mr. Naus op enigerlei wijze is weersproken en dus als vaststaand heeft te gelden, dit ingevolge wetsartikel 149 Rv.

De telefonische afspraak op 14 april 2010, dat beide partijen deze berekening zouden maken, had te maken met het feit, dat de kantonrechter had verzuimd onder de **Beslissing** het bedrag van de achterstallige huurpenningen te noemen, waartoe zij vanwege de complexe materie waarschijnlijk niet eens in staat was. Het stond partijen natuurlijk vrij om zelf te gaan rekenen teneinde eventueel toch tot een schikking te komen, hetgeen dan ook het uitgangspunt in het telefoongesprek was. In dit telefoongesprek is zelfs door mr. Naus gezegd, dat ook zoon R.T.B.Hofs diende te tekenen, wanneer er een schikking tot stand zou komen.

Onomstotelijk is in elk geval komen vast te staan, dat ondanks dat de kantonrechter B.Th.Hofs heeft veroordeeld tot betaling van achterstallige huurpenningen gedurende de periode 1 april 2003 t/m 15 september 2005, hij desalniettemin een aanzienlijk bedrag van V.N.I. te vorderen heeft, zijnde € 35.970,63 per 1 april 2010.

B.Th.Hofs heeft dus geenszins miskend, zoals mr. Naus beweert, dat hij zich heeft te houden aan de einduitspraak van de kantonrechter d.d. 13 april 2010, hoe fout dit vonnis ook is. Ook goed onderbouwd aan de hand van het vonnis een berekening overleggen heeft niets te maken met "napleiten" dan wel frustraties zoals mr. Naus stelt.

Mr. Naus gaat in het geheel niet in op het in klacht 14 genoemde feit, dat het tijdens zijn pogingen het vonnis van 13 april 2010 ten uitvoer te leggen reeds volkomen duidelijk was, dat het Hof in het komende eindarrest betreffende zoon R.T.B.Hofs anders zou oordelen dan de kantonrechter had gedaan, hetgeen later ook bewaarheid is. Ook stond toen reeds vast, dat ook dat arrest niet de bepaling zou bevatten: *des dat de een betaalt, de ander zal zijn gekweten*, net zo min als die bepaling was opgenomen in het vonnis van de kantonrechter ten aanzien van B.Th.Hofs.

Wij hebben in klacht 14 uitgebreid weergegeven in welke processtukken V.N.I. heeft gesproken over de hoofdelijke verschuldigheid door de heren Hofs en ook over de noodzaak de bovengenoemde onontbeerlijke bepaling toe te voegen. Ook hebben wij aangegeven, dat V.N.I. in een akte heeft gesteld, dat de kantonrechter uit proceseconomisch oogpunt wilde wachten op het eindarrest van het Hof teneinde tegenstrijdige uitspraken te voorkomen en dat V.N.I. in een memorie van antwoord d.d. 19 juli 2011 nog weer heeft betoogd, dat de beide zaken over exact hetzelfde geschil en dezelfde rechtsverhouding gaan.

Ten onrechte heeft mr. Naus het in zijn reactie op de klachten 13 en 14 over Hofs c.s., daarmee doelend op de beide heren Hofs, terwijl het vonnis van 13 april 2010 alleen B.Th.Hofs betreft, en de daarop gebaseerde berekening met bijbehorende brief alleen door hem is opgesteld en ondertekend.

Klacht 15 en 16

Het is verbijsterend te noemen, dat mr. Naus zijn pogingen om B.Th.Hofs wederom ten onrechte te laten veroordelen tot een enorm boetebedrag, daarbij de inhoud van artikel 14.2 voor de zoveelste keer geweld aandoende, afdoet als namens cliënte inhoudelijk ingenomen standpunten. Dit is des te spraakmakender nu mr. Naus in het tussenarrest van het Hof d.d. 10 augustus 2010 in de zaak V.N.I./Hofs jr. inzake dit artikel in de rechtsoverwegingen 2.3, 2.4 en 2.5 een duidelijke toelichting op artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst heeft kunnen vinden, dit met de constatering, dat het betoog van Hofs jr. (in zijn akte van 16 maart 2010) met betrekking tot de berekening van de boete opgaat.

Vervolgens dient V.N.I. in opdracht van het Hof per de roldatum van 7 september 2010 een nieuwe berekening te overleggen, waarin de boete op de juiste manier is berekend, hetgeen V.N.I. inderdaad op die datum gedaan heeft.

Wij blijven er dus bij, dat mr. Naus in zijn memorie van grieven in het incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 geheel bewust heeft getracht B.Th.Hofs door het Hof te laten veroordelen tot betaling aan V.N.I. van een bedrag, dat vele tonnen te hoog was.

Zijn stelling, dat het de rechters zijn, die daar dan maar over moeten oordelen is zeer laakbaar en hypocriet, met name nu hij ervan op de hoogte was, dat de rechters daarover al hadden geoordeeld in een tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 en er bovendien in de betreffende procedure al tal van juridische misslagen waren begaan door het Hof en de kantonrechter.

Ook het verzoek aan het Hof om de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst vast te stellen op 14 maart 2007 had niets met een namens cliënte ingenomen inhoudelijk standpunt van doen. Dit verzoek was duidelijk wederom een opzettelijke en onacceptabele poging van mr. Naus zelf om de rechter B.Th.Hofs te laten veroordelen tot betaling van een veel te hoog bedrag aan huurpenningen en ook om dienaangaande koste wat het kost een gelijklopende uitspraak te verkrijgen als in de zaak V.N.I./Hofs jr., zoals gedaan in het eindarrest van het Hof d.d. 19 april 2011.

Nogmaals wijzen wij op de rechtsgeldige opzeggingen van de huurovereenkomst door de curator en de bewindvoerder (*zover nog niet geschied*) op resp. 10 december 2003 en 16 juni 2005 en de door de kantonrechter en door mr. Naus en V.N.I. geaccepteerde vaststelling van de beëindigingsdatum tijdens de comparitie van partijen op 1 april 2010, zijnde 16 september 2005.

Klacht 17

Met “*het geruime tijd geleden*” doelt mr. Naus op 20 mei 2010, de datum van het betreffende betalingsbevel. Het behoeft geen betoog, dat wanneer de zaken allemaal zo duidelijk lagen, de woning al lang was geveild, waarvan twee jaren later nog steeds geen sprake is en waarvan overigens ook nooit sprake zal zijn vanwege de vele juridische misslagen in zowel de arresten van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr., die V.N.I. als onderzetting heeft overgelegd in de zaak V.N.I./Hofs sr. in de bodemprocedure, als in de tussenvonnissen en het eindvonnis van de kantonrechter in die bodemprocedure.

Ten overvloede verwijzen wij nogmaals naar de door ons geciteerde uitspraken van de Hoge Raad en van het gerechtshof te Leeuwarden met betrekking tot misbruik van bevoegdheid en het ontstaan van een noodtoestand in geval van juridische misslagen.

Het kan zo zijn, dat het vonnis d.d. 13 april 2010 uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, zoals mr. Naus stelt. Hij dient als advocaat echter de wet te kennen en er zodoende van op de hoogte te zijn, dat een vonnis waarbij in het dictum geen bedrag wordt genoemd niet geëxecuteerd kan worden en de executie stilligt totdat er een vereffening heeft plaatsgevonden, dit nog afgezien van alle andere redenen. Wij verwijzen dienaangaande naar het bepaalde in artikel 504a Rv., welk artikel luidt:

Zolang de vordering niet is vereffend, kan niet tot executoriale verkoop worden overgegaan.

De “recentelijke” bespreking met de notaris waarop mr. Naus duidt heeft reeds maanden geleden plaatsgevonden, namelijk op 15 december 2011. Nadat wij de notaris vervolgens tal van bewijsvoering hebben doen toekomen, waaruit onomstotelijk blijkt, dat hij in het onderhavige geval niet gebonden is aan zijn ministerieplicht ingevolge artikel 21 WNA, die ingevolge lid 2 van dat artikel niet absoluut is, en hij zich bij het toch voortzetten van de executoriale verkoop van onze woning schuldig zou maken aan misbruik van bevoegdheid dan wel een onrechtmatige daad zou begaan, hebben wij niets meer van de notaris vernomen. Terzijde vermelden wij, dat mr. Naus in het exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. een kandidaat-notaris heeft aangewezen, hetgeen echter een bevoegde notaris had moeten zijn. Dat ook een bevoegd notaris zich vervolgens met de zaak heeft bemoeid doet er niet aan af, dat het exploit niet ingevolge wetsartikel 514 Rv. is uitgebracht.

Het is geheel logisch, dat B.Th.Hofs gezien het bovenstaande niet de noodzaak inzag van het starten van een bewerkelijk en kostbaar executiegeschil dan wel een minnelijke regeling te overwegen. Wij vonden het vooreerst voldoende de notaris te confronteren met de door de rechterlijke macht en mr. Naus geschapen puinhopen.

Wanneer er toch tegen alle verwachting in een notaris te vinden zou zijn, die het niet zo nauw neemt met de integriteit, dan zal B.Th.Hofs zeker overgaan tot het entameren van een executiekortgeding.

Een saillant detail is, dat toen B.Th.Hofs en zijn gemachtigde toch bereid waren een gesprek aan te gaan met mr. Naus en V.N.I., dit op aanraden van een collega van de door mr. Naus benoemde kandidaat-notaris, mr. Naus noch op telefoontjes in februari 2012 en noch op een e-mail d.d. 1 maart 2012 dienaangaande heeft gereageerd (**bijlage 1**)

Mr. Naus schrijft in zijn brief van 9 februari 2012, *dat de notaris inmiddels de opdracht heeft gekregen om de executie te continueren*, hetgeen een verzinsel van mr. Naus is, omdat daarvan bewezen geen sprake is geweest.

In een telefoongesprek d.d. 22 februari 2012 met Hofs-Akkermans heeft de notaris namelijk verklaard dat noch hij noch de betrokken kandidaat-notaris sinds begin januari 2012 ook maar iets van mr. Naus hebben vernomen, laat staan dat er door mr. Naus opdracht is gegeven om de veiling voort te zetten!

Op 11 april 2012 heeft de betreffende notaris mr. Naus aangesproken op zijn niet reageren op de telefoontjes en e-mail van Hofs-Akkermans, waarop hij de smoes heeft verkondigd, dat de beroepscode aangeven, dat hij inzake schikkingsbesprekingen alleen contact mag leggen met de advocaat van de wederpartij. Hij wist vanzelfsprekend zeer goed, dat B.Th.Hofs tijdens de bodemprocedure en ook tijdens de comparitie van partijen op 1 april uitsluitend en alleen werd bijgestaan door zijn echtgenote Hofs-Akkermans, die officieel was gemachtigd, en met welke gemachtigde hij dus de betreffende afspraak had moeten maken. Er was dus geen advocaat in het spel.

Klacht 18

Wij blijven erbij, dat mr. Naus zich wel degelijk en dit vele malen grievend en denigrerend over B.Th.Hofs heeft uitgelaten, hetgeen wij hebben bewezen in deze klacht.

Het is bovendien onvoorstelbaar, dat mr. Naus ook nu nog durft te spreken over frustraties van zijn cliënte over de proceshouding van B.Th.Hofs, terwijl hijzelf en zijn cliënte tijdens de procedure voortdurend tal van regels hebben overschreden, vele onwaarheden hebben verkondigd en meerdere malen hebben getracht zowel R.T.B.Hofs als B.Th.Hofs door de rechters te laten veroordelen tot betaling van gigantische bedragen, die zij nooit verschuldigd kunnen zijn geweest. Ook hebben V.N.I. en haar advocaten van Poelmann van den Broek enkele malen de procedure onrechtmatig op laten schorten, dit o.a. voor een periode van bijna drie jaren door foutieve berichtgeving aan het Hof in april 2005. Toen heeft een collega van mr. Naus namelijk aan het Hof bericht, dat de procedure inzake de beide heren Hofs was geschorst in verband met de WSNP-situatie van B.Th.Hofs, terwijl de procedure betreffende R.T.B.Hofs gewoon had moeten worden voortgezet, hetgeen de president van de rechtbank, mr. A. van der Winkel, naderhand aan R.T.B.Hofs schriftelijk heeft bevestigd en waarvoor hij zijn excuses heeft aangeboden.

Over proceshouding en frustraties gesproken!

Klacht 19

De stelling van mr. Naus, dat zijn cliënte bij een gedwongen verkoop wel degelijk een deel van haar vordering betaald zal kunnen krijgen is om meerdere redenen een bizarre.

In de eerste plaats staat onomstotelijk vast, dat B.Th.Hofs op grond van het vonnis van 13 april 2010 en de ter comparitie van partijen overgelegde producties 40 en 41 in ieder geval een forse vordering op V.N.I. heeft in plaats van andersom, dus is het onjuist, dat mr. Naus spreekt over “*een vordering van V.N.I.*”.

Overtuigend heeft B.Th.Hofs in de procedure bewezen (zie ook onder onze klacht 19), dat zo V.N.I. toch een vordering op B.Th.Hofs zou hebben, wat niet is, er bij een gedwongen verkoop helemaal niets voor V.N.I. zou resteren. Waarom er tot op heden geen executiekortgeding is opgestart hebben wij meerdere malen in onze klachtenbrief en ook in deze brief aangegeven.

Klacht 20

Het is logisch, dat wij bezwaar hebben tegen de proceshouding van mr. Naus, die zowel voor zijn cliënte V.N.I. als voor B.Th.Hofs en zijn echtgenote hoge kosten en veel stress met zich meebrengt.

Afgezien van het in de eerdere klachten bewezene en het gestelde onder klacht 18 is het immers volstrekt onbegrijpelijk waarom mr. Naus in de hoger beroep procedure een enorme boete vordert (die bij toewijzing daarvan ondertussen zou zijn opgelopen tot ver boven een miljoen euro), terwijl hij inmiddels via twee notarissen serieuze pogingen heeft ondernomen om onze woning op grond van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 gedwongen te laten verkopen. In zijn exploit d.d. 20 mei 2010 heeft hij het dienaangaande over een vordering van € 332.018,37.

Uit zijn brief d.d. 9 februari 2012 blijkt, dat hij betreffende deze "vordering" reeds verwacht, dat hij daarvan bij een executoriale verkoop slechts een deel zal ontvangen, waarvan hij heel goed weet, dat zelfs daarvan geen sprake is. Ook is het hem bekend, dat de woning het enige bezit van het echtpaar Hofs is en dat hun pensioen niet buitensporig hoog is, in tegendeel zelfs. Wij hebben zelfs recht op gefinancierde rechtsbijstand vanwege een laag inkomen en geen enkel vermogen hebbende, hetgeen mr. Naus bekend is, wat niet wil zeggen dat er anderszins geen hoge kosten zouden zijn in verband met de extreme en onoorbare handelwijze van mr. Naus. De peremptoirstelling/akte niet dienen ten aanzien van het(vermeende) moeten uitbrengen door B.Th.Hofs van de memorie van antwoord in het incidenteel appel in december 2011 is gezien het bovenstaande evenzeer onbegrijpelijk. Misschien, dat mr. Naus het nut daarvan aan de Raad kan uitleggen.

Onomstotelijk staat vast, dat mr. Naus zich zodoende ook schuldig heeft gemaakt aan onnodig procederen.

Zwaarwegend en zeer ernstig is ook het feit, dat mr. Naus met zijn proceshandelingen de advocaat van B.Th.Hofs vanaf 19 juli 2011 maandenlang de mogelijkheid heeft ontnomen om instructies aan het Hof te geven betreffende de voortgang van de zaak, die op 14 juni 2011 ingevolge artikel 2.12 van het Landelijk Procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven (LPR) door het hof is verwezen naar een roldatum gelegen op een termijn van 53 weken voor het nemen door V.N.I. van de memorie van antwoord in het principaal appel.

Vanaf die datum was alleen de advocaat van B.Th.Hofs ingevolge artikel 2.20 van het LPR gerechtigd de zaak op een eerdere datum op de rol te laten plaatsen. Tegen alle regels van het LPR in heeft mr. Naus de zaak echter zelf weer op de rol laten plaatsen en dit op 19 juli 2011, hetgeen door de rolraadsheer ten onrechte is toegestaan. Over die gang van zaken heeft B.Th.Hofs meerdere klachten ingediend bij het bestuursbureau van het gerechtshof.

Gezien het bovenstaande is de stelling van mr. Naus, *dat het erop lijkt, dat Hofs c.s. bezwaar hebben tegen de aanstaande executie van de woning*, verbijsterend te noemen.

Vanzelfsprekend behoort een gedwongen verkoop van de woning niet tot de mogelijkheden en wanneer daar toch op één of andere manier sprake van zou zijn, dit b.v. met behulp van een niet-integere notaris, is het geheel logisch, dat Hofs c.s. daartegen grote bezwaren zouden hebben. Als een paal boven water staat in dat geval echter vast, dat wij er dan vervolgens alles aan zullen doen om alle schade dienaangaande hoofdelijk op de betrokkenen te verhalen.

Wij verzoeken u met klem adequate en afdoende maatregelen tegen mr. Naus te nemen. Deze advocaat is namelijk een schande voor de gehele beroepsgroep en voorspelbaar zullen zijn onoorbare handelwijzen steeds verder escaleren, wanneer hij niet tot de orde wordt geroepen.

Te uwer informatie delen wij u mede, dat wij alle correspondentie en uitspraken van de tuchtraad in deze t.z.t. zullen publiceren, dit met overlegging van de procedurestukken van beide partijen.

Hoogachtend,

B.Th.Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

R.T.B.Hofs

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten
Tel. 0548-367422